

דף א עמוד א' המשך -

"אפיק תליסר תיבין לסחרא" – והנה כאן יש רמז "את השמי"ם וא"ת האר"ץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהו"ם ורר"ח" וכל אלו במספר מכוון מצפ"ץ מצפ"ץ אל רזום וזזנון ארך אפים ורב זסד ואמת נזר זסד לאלפים נשא עון ופשע ולטאה ונקה" עם שם אלהים שהוא שורש הדיקנא וכל ההמשכות הללו נמשכין לשובשנה שהיא יסד דנוקבא שהשאיר בה בעלה.

"חמש עלין תקיפין" דע כי הם סוד חמשת הגבורות שהניח בה בעלה, כי הנקבה אין לה שום אור אלא ע"י זעיר ואין אשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי, שזה סוד שם הוי"ה במילוי ההי"ן שבכוחו לעלות מ"ן ועל כן הוא נקרא נפשה, והוא הפנימיות והרוחניות של עולם הנקבה וכל השלימות שלה אינה אלא עד שיש בה שם ב"ן הזה, וכשיש בה שם הוי"ה זה [יוד הו הו ה] הרי נפשה ונפש זה נשאר ביסודה והוא המעלה אח"כ מ"ן בכל היחודים, כי אחר שקיבלה את הכלי משם ואילך יכולה היא להתעבר ולקבל את טיפת הזרע בכלי, וזה הנרמז בסוד "יהי אור ויהי אור".

אמנם, ה' גבורות עצמם אי אפשר לנקבה שתקבלם אלא ע"י יחוד ממש בביאה הראשונה, וחמשת גבורות אלו נשארים בה והם מהווים את חיותה, וע"כ נקראים נפש המלכות, כי עצמות המלכות נעשה מהארה זו, ואלו עומדים שם תדיר לשורש כעין שאור שבעיסה, וכל אלו נקראים "רוחא דשדי בגוה" כלי ורוח המעלה מ"ן.

וע"י אלו הראשונים מעלה גבורות חדשות וברורים חדשים להעלות מ"ן חדשים, שמהם נשעה הולד, ואין לך שום ולד בעולם שלא לוקח מאותו הרוח שכבר התברר לתכלית הטוב, והוא זה הנקרא "מובחר שבנפש המלכות" משום שכולו טוב וכל נשמה שבאה לעולם הזה לוקחת מחלק הטוב הזה, בבחינה של זיו השכינה, בסוד מאה ברכות כתנת אור.

ושמעתי מאדמו"ר זצ"ל כי אור זה הוא האור שמרגיש האדם בתחילת דרכו בחסידות, שע"י טעם ואור יהיה בכוחו לכפות את הרע ולהחזיר את הכל אל התכלית, וכפי שאמר הריב"ש משל לאדם שבא לקנות מעדן, ובעל החנות מטעימו מעט מכל מין חינם על מנת שידע מה מוצא חן בעיניו, על מנת שיקח אח"כ הרבה. ואם יאמר לאחר שהטעימו הכל שיתן לו שוב ידחהו בעה"ב ויענהו כי אינו נותן לו דבר אלא בתשלום מלא.

וכאשר נשלמו להוליד אז מתקיים הנאמר "חדל להיות לשרה ארח" כי הארח בא מהגבורות ולא נפסק לגמרי, אלא שנשאר חלק אחד שהוא חיות ממש, כנרמז בפסוק "אף תכון גבורה" שהוא אף תכון לתבל שהיא נוקבא, י"ג בשמים, והם תבל מלשון תבלין, וגבורה יורד בגבורה שלה לשמרה ואלמלא מוראה היה ח"ו פוגמים בה החיצונים ואלו הם חמש עלין תקיפין לסחרא לה לכנס"י ולנטרא ליה, ואינן חמש איקרון ישועת, כי סוד ישועת הוא מסוד ש"ע נהורין מלבוש הנשמה, אמיתיות ממה שהייתה שכבר נתברר מהגבורות אל תכלית הטוב.

ועליך לדעת אחי יקירי, בן מלכו של עולם כי שם ס"ג בריבוע קס"ו ושם אה"ה בריבוע ד"ם, הוא סוד חר"ב ואינו מתגלה רק ס"ג. והנה עשר פעמים ד"ם והמקור עולה "אמת" והמקור ממתק אותם על מנת שיהיו דם טהור, בסוד ש"ע נהורין של מידת "ואמת" שיש שם עשרה דמים שכולם טהורים והם נכללים אלו באלו, כלומר שמאל בימין ומהתכללות זו נעשים ה' ישועות.

וכשהם מתפשטים בעשיה נעשים ח"ו ה' דמים טמאים שמהם יונקים הקליפות, אבל בשורשם הכל טהור היות והיצה"ר של בחינת הגבורות חוזר ונהיה מלאך קדוש שמסייע בעבודת ה'. ובשורשם הם אלו הקרויים לבושים של חסדים וגבורות והדעת כולל את שניהם בסוד "ואמת", ואז נקראים ה' הגבורות חמש ישועות שנכללים בימין, וגם הזעיר נקרא גבור מלחמה מכוחם של האורות של חרב ששולחת אמא לזעיר, על מנת להאיר לנוקבא כדי שלא ידבקו בה הקליפות, והזעיר נותן כוח בנוקבא להתחזק בגבורה שהאורות הללו הם בחינת מקיפים בסוד אור מקיף להגן עליה כנאמר "מגבורי ישראל כולם אחוזי חרב, שנאחזים מחרב קס"ו ד"ם שהוא עיקר שמירתם, מלומד", כלומר מל"י ד"ם, וכך נשמרים "מפחד בלילות" והוא דינה של גיהנום.

וכאן נראה שמדובר על ישועות של חמש גבורות ובאמת נאמר "הושיעה ימינך" "ותושע לו ימינו". כי בבחינה אחת דעתיק יש בו הו"ה יה"ה יוד הי ויו הי, יוד ויו דלת, הי יוד, ויו יוד ויו, הי יוד, שיש בו מ"ב אותיות. ובחינות שער העליון מארבעים ושתיים הללו הוא בכתר, והארבעים ואחד הנותרים הם תשע ספירות, שכל אחד כלול ממ"א שערים, היינו שס"ט מם צדי פא צדי, ש"ע נהורין פנימי דעתיק.

והנה ידוע שחמישים שערים שבבינה הם מ"ב שיש בבינה ושם בבינה זי"ן שמות שבהם מ"ב אותיות ועם זי"ן שמות עצמן הרי מ"ט, והשער הנו"ן הוא זה שכולל את כל המ"ט והוא כתר העליון שבהם והוא אינו חלק שער פרטי כי הרי הוא כולל את כל המ"ט שערים כולם. כי "חסד אל כל היום". והנה ב"פ אלף למד עולה ש"ע בסוד תולע שהוא בחסדים אף שהוא אדום בסוד גבורות דאבא שבאו ביסוד דאמא ונעשו כאן חסדים דאמא, ותולע אבגית"ץ חסד הראשון.

וחסדים יש בהם שני בחינות אם בבחינות המתפשטים שיש בהם דין ולא כן בבחינות החסדים אשר נכללים ביסוד דאמא שהוא השורש של המתפשטים עליו נאמר יומא דאזיל עם כולהו יומין, אור המאיר מסוף העולם ועד סופו, כי כללות זו אינה משתנית אף בהתפשטות, וכבר התבאר שאין השפע יורד אלא בהמשך החסד כי כל מיני שפע הם משתנים כשהם יורדים למטה, מה שאין כן בבחינות החסד שהוא אור קדמאה, שמאיר מסוף העולם ועד סופו ואינו מתעבה ומתיש כוחו, ואורו כל כך גדול למטה כאשר הוא למעלה, וכל מיני שפע צריכים להתלבש בו ולירד למטה.

והענין בזה, כי כל בורות ויצר וכל התלהבות בתורה ויחודים וש"ע נהורין הכל הם מבירורי שם ב"ן, וכל חסדים מפרצוף מ"ה החדש מלך הדר. וכבר ידעת שיש גבורות חסדים שנותנן בסוד הזווג, ולכן נקרא בן ולא בת, ונקרא עוד רוחא קדמאה בהיותו מן הבירור שהתברר מהמלכים לצורך חיותה של המלכות ביסוד שלה, ונקרא נפשה, וכיון שהוא נמשך מבירור והוא שורש מובחר שיצא מכל הבירורים של המלכים של בחינות המלכות עצמה, ושארית הבירורים שעדיין לא התבררו יען שהם חלקי נשמות ומלאכים וכל הנבראים כי לא הובררו עדיין, אלא בחינות חלקי י"ס שבכל

עולם אבי"ע, אך שאר כל הנבראים לא נבררו עדיין, אלא שהם מתבררים מדרגה אחר מדרגה עד שיבוא גואל צדק, כי בזמן ההוא יהיה שם יו"ד ה"י וי"ו ה"י שבמלכות הוא הקרוי נפש, שבנפש עצמה ודאי שהוא גדול מכולם.

ולכן תדע כי כל התיקונים והברורים נעשים על ידי שם ב"ן שהיא נפשה, שהוברר והוא מובחר הטוב בערכו של אותו עולם. והנה ידעת כי ב"ן מאה ברכות וידעת מ"ן מהו, ושם ב"ן קיים לעולם שם, כי הוא עצמות הנפש של מידת המלכות, אבל מ"ן מתחדשים בכל יום ומתבררים מידי יום בימו. והנה, אין ברור של יום אחד דומה למשנהו, אך אותו שם ב"ן הוא השורש לכל הברורים, ומה שכבר נתברר הוא מוברר לתכלית הטוב ולכן על ידו עולים כולם.

וזה שם ב"ן שהוא המובחר והטוב היות והתברר כבר, בערכה של אותה הבחינה שהיא המלכות והוא סוד מאה ברכות שנותנים לכל נפש ונפש בחינות עו"ר ב"ן שנעשה אצל הנפש, בחינות כתנת אור, אור השכינה, הוא חלק האלוה שיש בכל נפש מישראל שאין בו שום פגם, אלא כולו טוב, ועל ידו נותן כוח בנפש להסיר את הרע ולבררו ולהעלות את כל חלקיה מהרע אל הטוב, ולהחזיר את הגבורות של שם ב"ן והברורים אל התכלית, והם עולים מטוב אל הטוב עד שמגיעים אל בחינת "וזהב הארץ ההוא טוב" הם רחמי דעתיק שאין שם שמאל אלא הכל מסטרא דימינא, כי הגבורות של הברורים של שם ב"ן שם הם טוב גמור, זכרים שמשפיעים את כל הטוב, וכך הוא בכל עולם אתלבשת במאני דדכורא ונעשים יסוד זכר שיש לו יכולת להשפיע לכל אחד כפי ערכו עד שגם באדם המוגשם בגוף יתהפך יצר הרע לתורה ולדבקות בחיות אלוקות עד שהוא נעשה מלאך קדוש יצר הטוב כולו ימין.

וכשמסיר את כל הרע נעשה טוב ונקרא חסיד, בחינת חסד כולו ימין וזהו עצמו בחינות חמש ישועות ה' גבורות ה' תרעין וכוס של ברכה שנבנית על ידי הגבורות דנוקבא ה' עלין תקיפין שהם גבורות נוקבין.

ואח"כ, כשנעשים ומתבררים ונהיים נפשה ממש, וכל שכן כשעולים לרחמי דעתיק נשעים הם עצמם זכרים חסידים שמשפיעים כל טוב ועל כך נאמר בפסוק הושיעה ימינך ותושע לו ימינו.